

การสร้างและสื่อความหมายบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก”
จากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
Creation and Interpretation of the Stage Play
“Pra Mahachanok” from the Compositions of His Majesty
King Bhumibol Adulyadej

กฤษณ์ คำนนท์*
Krit Kamnon

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทละครเวทีและวิเคราะห์การสื่อความหมายของบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยผู้วิจัยทำการศึกษาจากหนังสือพระราชนิพนธ์เรื่อง พระมหาชนก The story of Mahajanaka ปีพ.ศ. 2539 และภาพยนตร์แอนิเมชัน เรื่อง พระมหาชนก The Story of MAHAJANAKA ปีพ.ศ. 2558 ประกอบกับการใช้จินตนาการ และเทคนิคต่าง ๆ ในการเขียนบทละครเพื่อสร้างบทให้ตัวละครในการแสดงละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร แนวคิดเรื่องการสื่อความหมาย แนวคิดเกี่ยวกับการละคร แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนบทละคร แนวคิดการเล่าเรื่อง (Narrative) แนวคิดเชื่อมโยงตัวบท (Intertextuality) และความเป็นมาของบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเรื่องพระมหาชนก

จากการศึกษาพบว่า การสร้างและสื่อความหมายบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” จากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สามารถทำให้เราทราบถึงแนวทางที่สามารถนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้ คือ การมีความเพียรที่บริสุทธิ์ ปัญญาที่เฉียบแหลมกำลังภายในที่สมบูรณ์ คติธรรม ข้อคิดในการดำรงชีวิตของ

*อาจารย์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

พระมหาชนก พระราชนิพนธ์ โดยมุ่งเน้นการเตือนตนเองให้ไม่ประมาท ไม่หลงอำนาจ ไม่เป็นทาสผลประโยชน์

สำหรับการสร้างบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” มุ่งนำเสนอให้เห็นถึง เรื่องความเพียรพยายาม สติ และปัญญา ซึ่งพระมหาชนกได้สอนให้มีความมุ่งมั่น แม้ยังไม่ เห็นผลสำเร็จหรือต้องเผชิญภาวะเรื่อแตกก็มีความมุ่งมั่น ว่ายน้ำข้ามทะเลโดยไม่ย่อ ท้ออยู่ถึง 7 วัน จนมีนางฉนิเมขลามารช่วย ซึ่งผู้ชมละครจะได้นำข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จาก เรื่องไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ความเพียร สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียน การทำงาน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ การมีความเพียร หรือวิริยะบารมี คือ การกล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญหน้ากับความจริง ทำสิ่งที่ถูกต้องหมั่นพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ก็จะ ประสบความสำเร็จได้

คำสำคัญ: การสื่อความหมายบทละครเวทีพระมหาชนก

Abstract

This qualitative research aimed to create the stage play and analyze the interpretation from script of “Pra Mahachanok” from the compositions of His Majesty King Bhumibol Adulyadej. The researcher studied from the book “The Story of MAHAJANAKA” in 1996 and the animated film in 2015 along with the use of imagination and techniques in writing script to create characters in the stage play “Pra Mahachanok”. Researcher used communication theory as well as concepts of interpretation, plays, writing script, narration, intertextuality, and background of compositions of His Majesty King Bhumibol Adulyadej “Pra Mahachanok”.

According to study, creation and Interpretation of the stage play “Pra Mahachanok” from the compositions of His Majesty King Bhumibol Adulyadej made us aware of the ways to adapt to our living. Pure diligence, wisdom, moral, and concept of living in “Pra Mahachanok” focused on reminding oneself not to slight, being misled in power and benefit.

On the creation of the play “Pra Mahachanok”, it focused on diligence, consciousness, and wisdom, which Pra Mahachanok taught to be engrossed. Although there was no achievement and shipwreck, but he was able to swim across the ocean for seven days until Mekhala rescued. Dramatic viewers can be able to adapt these ideas to their everyday life. Diligence can be applied to learning and working in order to be successful. Diligence was being brave in making decision, facing the truth, doing the right things, and trying to develop oneself in order to be successful.

Keyword: Interpretation of stage play “Mahajanaka”

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระปรีชาสามารถด้านอักษรศาสตร์ ทรงพระราชนิพนธ์วรรณกรรมพุทธศาสนา เรื่อง พระมหาชนก เป็นพระราชนิพนธ์ที่แสดงถึงพระปรีชาสามารถด้านภาษาและพระวิริยะอุตสาหะในการถ่ายทอดจากภาษาบาลีในพระไตรปิฎกเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย สารของพระราชนิพนธ์ คือ พระมหาชนกบำเพ็ญวิริยะบารมี โดยที่ไม่หวั่นผลตอบแทนใด ๆ จนกระทั่งได้ทรงครองราชสมบัติ และนำความเจริญมั่งคั่งแก่กรุงมิถิลาด้วยพระปรีชาสามารถ

ด้วยเหตุนี้ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงทรงดัดแปลงเนื้อหาในเรื่องมหาชนกขาดกเส็จสมบูรณ์เมื่อปี 2531 และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พิมพ์ในโอกาสเฉลิมฉลองกาญจนาภิเษกแห่งรัชกาล ให้เป็นเครื่องพิจารณาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของสาธุชนทั้งหลาย

บทพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” เนื้อหาที่กล่าวถึงความเพียร ปัญญาและกำลังใจ โดยแบ่งเรื่องออกเป็น 3 องค์ ได้แก่ องค์ 1 กำเนิด องค์ 2 ความเพียร และองค์ 3 ปัญญา โดยเนื้อหากล่าวถึง พระมหาชนก บุตรของพระเจ้าอริราชชนก ทายาทของพระเจ้ามหาชนก แห่งเมืองมิถิลา ที่ทรงมีเหตุที่ต้องออกจากพระราชวังด้วยความเข้าใจผิด ก่อนจะดำเนินชีวิตตั้งมั่นในหลักความเพียร วายน้ำข้ามมหาสมุทรถึง “7 วัน 7 คืน” จนได้มาสรมสและครองเมืองมิถิลาอีกครั้ง ก่อนที่พระองค์จะนำความรู้และ

สติปัญญามาสอนให้เหล่าอำมาตย์ ข้าราชการ และประชาชน ให้มีความรู้และมีสามัญสำนึกไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ทำให้สังคมเจริญรุ่งเรืองอยู่กันอย่างผาสุกสืบต่อไป

บทพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” ได้ถูกนำมาแปลเป็นละครเพลง ภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชัน รวมไปถึงละครเวทีเพื่อเป็นการรำลึกถึงคุณธรรมที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานแก่พสกนิกร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ “ความเพียร การใช้สติปัญญา และการมีกำลังกายที่สมบูรณ์”

ละครเวที คือ เรื่องราวของมนุษย์ เพราะละครเวทีสะท้อนให้เห็นภาพจินตนาการ และการกระทำของมนุษย์ ตลอดจนชีวิตมนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ตามมุมมองของนักเขียนบทละคร ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้ง ขมขื่น เจ็บปวด กล้าหาญ หรือน่าขบขัน ในชีวิตของมนุษย์แต่ละคนหากจะพูดถึงการทำละครเวที จะต้องนึกถึงเรื่อง หรือบทละคร เพราะบทละครคือส่วนที่สำคัญที่สุดในการทำละครทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครเวที เพราะมันคือ ตัวกำหนดองค์ประกอบอื่น ๆ ทุกอย่างในละคร ไม่ว่าจะเป็นโครงของเรื่อง สีสนของแสง ฉาก เสื้อผ้า และรวมไปถึงการแสดง (Acting) ของนักแสดงด้วย โดยละครเวทีมีจุดเด่นเฉพาะ เนื่องจากละครเวทีเป็นการแสดงสด จำเป็นที่จะต้องใช้ความสามารถ และทักษะในการแสดงเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจในความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของตัวละคร

จุดเด่นของละครเวที คือ การสื่อสารระหว่างผู้ชมกับนักแสดง การสื่อสารระหว่างผู้ชมและนักแสดงจะเกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กัน วอลเตอร์เคอร์ นักวิจารณ์ชาวอเมริกันพูดถึงเรื่องนี้ไว้ว่า "ความสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับนักแสดงเช่นนี้ไม่มีในภาพยนตร์ เพราะภาพยนตร์เป็นสิ่งที่สร้างมาสำเร็จรูปแล้ว มันไม่สามารถตอบสนองเราได้ เพราะนักแสดงในภาพยนตร์ไม่สามารถไต่ยืนเรา รู้ลึกถึงตัวตนของเราและไม่ว่าเราจะมีปฏิกิริยาอย่างไรก็ไม่มีผลใด ๆ" การแสดงละครเวทีก็มียุคองค์ประกอบหลายอย่างเพื่อที่จะทำให้ละครมีความน่าสนใจ น่าติดตาม ไม่ว่าจะเป็น ฉาก แสง สี เสียงเพื่อให้ละครมีสีสัน ความสนุก ความตื่นเต้นในขณะที่ชมละครเวที

องค์ประกอบของละครเวที คือ การแสดงสดบนเวที ที่มีฉาก แสง เสียง ประกอบ และบทละคร คือส่วนที่สำคัญที่สุดในการทำละครทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครเวที เพราะเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบอื่น ๆ ทุกอย่างในละคร ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง สีสนของแสง ฉาก เสื้อผ้า และรวมไปถึงการแสดง (acting) ของนักแสดงด้วย

โดยองค์ประกอบของเรื่องต่าง ๆ นี้ จะต้องอาศัยเทคนิค และจินตนาการในการเขียน บทของนักเขียนบทว่าจะให้องค์ประกอบเหล่านี้เสนอในรูปแบบใดจึงจะมีความน่าสนใจ

ละครเวทีโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องที่ถูกสร้างขึ้นมาจากจินตนาการของนักเขียน การเล่ากันมาจากรุ่นสู่รุ่น และสามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเทพนิยาย โดยเรื่องพระมหากษัตริย์ที่ว่ายน้ำกลางทะเลอย่างไม่ลดละแม้มองไม่เห็นฝั่งก็ไม่ยอมแพ้จนประสบความสำเร็จจนได้ ซึ่งการที่จะนำมาเสนอในรูปแบบของละครเวทีจึงต้องทำให้เกิดมิติและความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เข้าชมเกิดความรู้สึกสนุกตลอดเวลาและเสน่ห์ของละครเวทีก็คือ การนำเสนอที่แตกต่างกันแม้จะเป็นเรื่องเดียวกัน แต่อาจจะแสดงต่างรูปแบบกัน เช่น ละครเพลง จะลักษณะโอเปร่าประสานเสียง หรือเป็นละครเงียบ ซึ่งต้องใช้เทคนิคการแสดงอย่างสูง เพราะต้องใช้ท่าทางเล่าเรื่องราวซึ่งถือเป็นศิลปะที่กำลังได้รับความนิยม นักเขียนบทส่วนใหญ่จึงมีความสนใจที่จะนำไปสร้างผลงานให้ได้ชมผลงานกันมาโดยตลอด

เทคนิคการเขียนบทละครการสร้างบทละครโดยใช้องค์ประกอบของละครประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ส่วน โดยเรียงตามลำดับความสำคัญได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิด ภาษา เพลงและภาพ เพื่อช่วยในการวางโครงสร้างของเรื่อง การสร้างบทละครนั้น ซึ่งรูปแบบละครมีแยกได้หลายแบบ แต่การแยกรูปแบบการดำเนินเรื่อง ซึ่งรูปแบบในการสร้างบทละคร การสร้างบทละครมีวิธีการสร้างเรื่องดำเนินเรื่องหลายหลายรูปแบบ บทละครที่เป็นแบบฉบับ (Tradition Play) จะใช้แสดงในโรงละคร เรื่องราวที่นำเสนอมาจากวรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน ถ้าเป็นวรรณกรรมเรื่องยาว บทละครที่ไม่เป็นแบบฉบับ (Non Illusion Style) ผู้เขียนบทละครควรเน้นที่การเล่าเรื่อง (Story Theatre) จินตนาการ (Imagination) การเริ่มเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องโดยใช้ลีลาท่าทางประกอบดนตรีการขับร้องเพื่อให้ผู้ชม(ยุทธานุ บุญอาททอง, 2559: 1746)

นักเขียนบทส่วนใหญ่ใช้เรื่องราว นิทานชาดก วรรณคดี นิยาย นำมาสร้างบทละครเวที แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนความนิยมของผู้ชมก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งปัจจุบันนี้นิยมนำละครโทรทัศน์มาดัดแปลงมาแสดงในรูปแบบละครเวทีเป็นจำนวนมาก ซึ่งนักแสดงก็ล้วนแล้วแต่เป็นนักแสดงที่มีฝีมืออันดับต้น ๆ ของประเทศไทยจึงทำให้มีความน่าสนใจ และน่าติดตามมากยิ่งขึ้น นอกจากจะได้ความบันเทิงแล้วสำหรับการศึกษาในเรื่องของการแสดงมีประโยชน์อย่างมาก ทั้งการเล่าเรื่อง ท่าทาง สีหน้า และอารมณ์ความรู้สึก ที่ผู้ชมจะได้รับขณะที่ชมการแสดง และเนื่องจากในปัจจุบัน

ประเทศไทยอยู่ในช่วงระยะเวลาที่จะก้าวผ่านยุค รัชกาลที่ 9 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ได้ทรงพระราชนิพนธ์ วรรณกรรมเรื่องพระมหาชนก ซึ่งเป็นเรื่องราวที่มีคติเตือนใจมนุษย์ ให้ความเพียรพยายาม ในการจะทำได้ให้ประสบความสำเร็จ ให้เป็นเครื่องเตือนใจแก่ผู้ชมให้เข้าถึงจิตใจของผู้อื่น เพื่อให้เกิดทัศนคติในการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทิศทางการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไป

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการสร้างสรรค์และสื่อความหมายบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพื่อนำมาเรียบเรียงเป็นบทละครเวทีขึ้น เพื่อระลึกถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 โดยพระมหาชนกได้สอดแทรกแนวคิดความเข้าใจถึงคุณธรรมที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานแก่พสกนิกร คือ “ความเพียร การใช้สติปัญญา และการมีกำลังกายที่สมบูรณ์”

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทางด้านเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างบทละครเรื่องพระมหาชนกในประเด็นเกี่ยวกับการสื่อสารสื่อความหมาย การละคร การเขียนบทละคร การเล่าเรื่อง (Narrative) การเชื่อมโยงตัวบท (Intertextuality) ความเป็นมาของบทพระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เรื่องพระมหาชนก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เช่น หนังสือ แอนิเมชัน วารสาร สิ่งพิมพ์ บทความ อินเทอร์เน็ต รวมถึงงานวิจัยจากสถาบันต่าง ๆ จากหอสมุดและจากอินเทอร์เน็ต

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำกัดขอบเขตด้านการศึกษาและขอบเขตทางด้านเวลาตามบริบทที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.2560 เพื่อศึกษาถึงลักษณะของบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” บทพระราชนิพนธ์ในพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การบันทึกภาพด้วยการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทรูปภาพที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์
2. การบันทึกภาพเคลื่อนไหวของภาพยนตร์แอนิเมชันด้วยการใช้โปรแกรม Paint เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลประเภทรูปภาพจากภาพยนตร์แอนิเมชัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสารตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นเรียบเรียงตรวจสอบข้อมูลโดยวิธีการของความสอดคล้อง (Method of agreement) ซึ่งประกอบ ไปด้วยการตรวจสอบความถูกต้องและเชื่อถือได้ในเชิงแนวคิด ทฤษฎี หากข้อมูลตรงกันก็ถือว่ายอมรับ
2. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ โดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis)

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การสร้างและสื่อความหมายบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” จากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปผลจากประเด็นที่ 1 คือ เพื่อสร้างบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สรุปได้ว่า การสื่อสารและกระบวนการสร้างบทละครเวทีเรื่องพระมหาชนก ได้ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ ในการศึกษาวิธีการ และเทคนิคการเขียนบทละครเวที ซึ่งใช้ระยะเวลาในการเขียนบทละครเป็นเวลานาน และมีการแก้ไขหลายรอบ เพื่อที่จะให้บทมีความสมบูรณ์ มีเนื้อหาเข้าใจง่าย และเหมาะสมกับการนำเสนอใน

รูปแบบละครเวที ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ ความรู้สึก และได้รับข้อคิดต่าง ๆ จากการชมละครเวทีในครั้งนี้

แนวคิดที่ได้จากบทละครเวที เรื่อง พระมหาชนก คือการที่ชมละครเวทีแล้ว กลับมาพิจารณาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเองและสังคม กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ ให้เป็นเครื่องเตือนใจ เข้าใจผู้คน เพื่อก่อให้เกิดสัมมาทัศนะในการดำเนินชีวิต และทิศทางการพัฒนาประเทศ ผู้ชมจะสามารถนำข้อคิดจากการชมละครเวที เรื่อง พระมหาชนก ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันได้

2. สรุปผลจากประเด็นที่ 2 คือ เพื่อวิเคราะห์การสื่อความหมายของบทละครเวที เรื่อง “พระมหาชนก” บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

บทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้สื่อความหมายทางการสื่อสารให้เห็นถึง บุคลิกลักษณะ นิสัยใจคอของตัวละครที่หลากหลายที่ซ่อนอยู่ภายในเรื่องราว ลักษณะของตัวละครอาจเปรียบเสมือนได้กับคนที่อยู่ร่วมกันในสังคมที่ต้องมีการเรียนรู้ พึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกันในมิติที่ต่างกันอย่างออกไปในสังคม โดยภายในสังคมอาจจะมีการดำรงชีวิต วิถีชีวิตที่มีความแตกต่างกัน แต่สิ่งที่สำคัญคือการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติและมีความสุข

สำหรับภาพรวมของบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” มุ่งนำเสนอให้เห็นถึง เรื่องความเพียรพยายาม สติ และปัญญาซึ่งพระมหาชนกได้สอนให้มีความมุ่งมั่น แม้ยังไม่เห็นผลสำเร็จก็ตาม แม้เผชิญภาวะเรือแตกก็มีความมุ่งมั่น ว่ายน้ำข้ามทะเลโดยไม่ย่อท้อถึง 7 วัน จนมีนางมณีเมขลามาช่วย ซึ่งผู้ชมละครจะได้นำข้อคิดต่าง ๆ ที่ได้จากเรื่อง ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ความเพียรสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียน การทำงาน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ การมีความเพียร หรือวิริยะบารมี คือการกล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญหน้ากับความจริง ทำสิ่งที่ถูกต้องหมั่นพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ก็จะประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

วิจารณ์และสรุปผล

การศึกษาเรื่องการสร้างและสื่อความหมายบทละครเวทีเรื่อง “พระมหาชนก” จากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สามารถทำให้เราทราบถึงแนวทางที่สามารถนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้ คือ การมีความเพียรที่บริสุทธิ์ ปัญญาที่เฉียบแหลมกำลังกายที่สมบูรณ์ คติธรรม ข้อคิดในการดำรงชีวิต ของพระมหาชนก โดยมุ่งเน้นการเตือนตนเองให้ไม่ประมาท ไม่หลงอำนาจ ไม่เป็นทาสผลประโยชน์

ในการเขียนบทละครต้องการทบทวนวรรณกรรมและมีจินตนาการในการเขียนบทละคร โดยสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกและการสื่อความหมายของตัวละคร เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ จนออกมาเป็นบทละครที่มีคุณค่า ดังนั้นผู้สร้างหรือผู้เขียนบทละครจึงมีความสำคัญและเปรียบเสมือนผู้ที่สร้างอรรถรสให้กับบทละครต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับชัยพร ธรรมโยธิน(2542) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้สร้างละครที่ต้องการนำเสนอละครดี ควรจะเริ่มต้นจากการสรรหาบทละครดีมาผลิต แต่ในทางตรงกันข้ามหากผู้สร้างละครไม่มีฝีมือเพียงพอ ต่อให้นำบทละครที่ดีเลิศมาผลิต ก็ไม่อาจกล่าวว่ละครเรื่องนั้นเป็นละครดีได้ ดังนั้นผู้สร้างบทละครจึงนับว่ามีความสำคัญต่อบทละครอย่างยิ่งยวดทีเดียว เพราะละครจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ก็ตามองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสำเร็จประการแรกย่อมได้แก่บทละคร

ทั้งในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระลึกถึงพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 โดยพระมหาชนกได้สอดแทรกแนวคิดความเข้าใจถึงคุณธรรมที่ทรงพระราชทานแก่พสกนิกร คือ “ความเพียร การใช้สติปัญญาและการมีกำลังกายที่สมบูรณ์”

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แบรินด์เอจ.
- ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). **วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกัน ที่มีตัวเลขเป็นสตรี**. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชินกฤต อุดมลาภไพศาล. (2550). **การสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการสื่อสารเชิงกราฟิก สำหรับงานโทรทัศน์เฉพาะเรื่อง**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำเกิง จิตะปิยะศักดิ์. (2546). **เอกสารประกอบการสอน พื้นฐานการเขียนบทละคร**. กรุงเทพฯ: โรงเรียนบางกอก การละคอน. (อัดสำเนา)
- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2551). **บทโทรทัศน์เขียนอย่างไรให้เป็นมือโปร**. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2551). **ความงามในการแต่งหน้า**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2539). **การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ทิพย์ธิดา ศรัทธาทิพย์, ดวงหทัย ศรัทธาทิพย์ และละลิตา ฉันทศาสตร์โกศล. 2546. **คนเขียนบท**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- พรรัตน์ ดำรุง. (2555). **ละครประยุกต์: การใช้ศิลปะการละครเพื่อการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภรณ์ คุรุตันนะ. (2540). **เด็กปฐมวัยในท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง**. วารสารการศึกษาปฐมวัย ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ม.ค.2540 หน้า 43-51.
- ฤทธิรงค์ จิวากานนท์ (2548). **เรื่องเก่าเล่าใหม่ 3. การกำกับศิลป์สำหรับละครร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลยา วิวัฒน์ศร. (2538). **วรรณวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศิมล สันติราษฎร์ภักดี. (2539). การวิเคราะห์เปรียบเทียบการถ่ายทอดวัฒนธรรม
ไทยผ่านสื่อนวนิยายและสื่อละครโทรทัศน์เรื่อง“สี่แผ่นดิน”.วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สดใส พันธุมโกมล. (2542). การละครสมัยใหม่: จาก Henrik Ibsen ถึงละครสมัยใหม่
ทางโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สร้างสรรค์ สันติมนิรัตน์. (2551). การศึกษาทดลองกระบวนการสร้างบท การแสดง
และการสื่อสารของบทรูทละครเวทีแสดงเดี่ยวของกะเทย เพื่อสร้างทัศนคติที่
ดีต่อตนเองและสังคม :กรณีศึกษาเรื่อง พุดเต็ลน้อย ทาโร่. วิทยานิพนธ์
อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรีย์ ทองสมาน. (2542). การวิเคราะห์เปรียบเทียบบทรูทละครโทรทัศน์กับนวนิยาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อภิวัฒน์ อ่อนแก้ว. (2551). การส่งความสุขปีใหม่ด้วยสื่อบัตรอวยพร
โทรศัพท์เคลื่อนที่ และไฮเปอร์มีเดีย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.